

Sed misera Alcmēna septem diēs laborābat. Deinde octāvō diē
geminōs puerōs, Herculem et Iphiclem peperit. Iam Iūnō infāntem
Herculem necāre temptāvit. Duōs ingentēs ācrēsque serpentēs in
geminōs mīsit. Infāntēs in cūnābulīs dormiēbant. Iphiclēs ē somnō
sē excitāvit et terrōre **vāgīvit**. Vāgītus frātris Herculem excitāvit.²⁵

Sed Herculēs nōn timēbat; immō **serpentēs** manibus prehendit et
strangulāvit. Intereā Amphitryōn vāgitūs audīvit, gladium
prehendit,

et in cubiculum cucurrit. Ibi mīrum spectāculum **vīdit**: Herculēs
sedēbat et ante sē duōs mortuōs serpentēs tenēbat. Infāns etiam
rīdēbat et patrī serpentēs praebēbat. Tum Amphitryōn vērītātem ³⁰
intellēxit: Herculēs erat vērus fīlius Iovis. Vātēs Tīresiās quoque
praenūntiāvit: “Mox Herculēs magnīs factīs magnam glōriam sibi
sed etiam magnum dolōrem efficiet.”